

Ank Beversluis

Johanna Adriana (Ank) Beversluis is geboren op 7 november 1922 in Fort de Kock, NOI. Ze was de dochter van Antoon Johannes (Ton) Beversluis (1891-1974) en Kiek van der Brug (1989). Ze had een oudere zus Mieke (1921) en een jongere zus Hetty (1928). Haar vader was opperhoutvester en hoofd van de dienst der bossen in de buitengewesten van Nederlands-Indië.

Ank ging in Buitenzorg naar de HBS, samen met onder andere Mary Allaries en Greet Blokhuis. Samen waren ze actief bij groep 1 van het Meisjes Gilde van de NIPV in Buitenzorg. Ze was pionierster bij het pioniersvendel De Stormvogels. Bep van Oyen was hier Captain (afgekort als Cap).

Waarschijnlijk was ze voor de oorlog al actief bij groep 1 van het Meisjes Gilde van de NIPV in Buitenzorg. Ze was pionierster bij het pioniersvendel De Stormvogels. Bep van Oyen was hier Captain (afgekort als Cap). Ank zwom bij zwemvereniging Kedoeng Halang. Ook Mies Bruggeman zwom bij deze club.

Tijdens de oorlog werd ze met haar moeder Kiek en haar zussen Mieke en Hetty in verschillende kampen geïnterneerd. In eerste instantie zaten ze in kamp Ambarawa. Hier gaf zus Mieke les. Hierna kwam ze met haar familie terecht in Kamp Kareës. Dit kamp bestond uit een woonwijk in het zuidoostelijk stadsdeel van Bandung. In december 1942 werden hier ruim 5000 vrouwen, kinderen en oude mannen geïnterneerd. Ze kwamen onder andere uit Bandung, Tjoemboeleuit, Lembang, Garoet, Tasikamalja, Tegal, Cheribon, Soekaboemi en Buitenzorg.

In dit kamp werd ook Bep van Oyen geïnterneerd. Ook 14 van haar pioniers kwamen terecht in het kamp. Ze gingen illegaal door met hun activiteiten en het Vendel werd met enkele enthousiaste meiden aangevuld tot 20. Cap van Oyen gaf samen met Crien Bolhuis leiding aan de Stormvogels. Totdat op 8 december 1944 een groot deel van het kamp op transport werd gesteld naar Kamp Tjideng, heeft de groep vanaf 19 maart 1943 in het geheim haar opkomsten gedraaid. Ook voor jongere meisjes en voor jongens werden in het kamp illegaal scouting-activiteiten georganiseerd. Crien had ook de leiding over de meisjes boven de 12

jaar en Ernie Sieburg gaf leiding aan de meisjes onder de 12, de Zonnestraaltjes.

Het motto van de Stormvogels was *Waarheid, Reinheid en Trouw*. De taken in het kamp

varieerden: ze assisteerden zieke moeders en voerden voor de kleintjes operettes uit. Zo verlichtten ze de dagen en brachten wat plezier in het kamp. Ze hielden kringgesprekken, waarbij ze op zelf geborduurde zitmatten zaten. Naast hun namen, stonden er ook de symbolen van hun twee patrouilles op; de Perkoetoet (een Indische vogel die stond voor geluk) en Vuurvliegen (die stonden voor het licht). Een aantal meiden, onder wie Pop (Riek) van Leerdam en Nel Lokhorst, maakten in kamp Kareës een houten ketting. Bij iedere bijzondere gelegenheid kwam er een schakel bij.

Na Kamp Kareës kwam het gezin terecht in Sint Vincentius. Haar vader Ton werd tijdens de oorlog geïnterneerd in mannenkamp 4e en 9e Bataljon in Tjimahi. Na de bevrijding belandde het gezin via een tussenstop in Australië in Utrecht.

Indische padvindsters die tijdens de Japansche bezetting in het interneringskamp clandestien een padvindstersgroep vormden, zijn met hun leidster op Schiphol bijeengekomen om Lady B. P. te verwelkomen en haar een eigengemaakte mat met hun totems aan te bieden. Foto A. Windig

Nu volgt een zoetsappig stukje - naalkransjeswerk, daar behoef je geen pionier voor te zijn.. Maar dan komen de Indische pionnen met hun opera de Drie Muskietiers die ze ook opvoerden in het Jappenkamp in Indië waar ze in het geheim hun pioniers-opkomsten hadden. Het zijn dezelfde pioniers - ze hebben elkaar in Holland teruggevonden. „Vast is de band die ons bindt”.

Ze spelen grappig en vol animo. Kostelijk is de snurkende waard. Ik moet er om lachen en ik krijg tegelijk een prop in mijn keel als ik bedenk hoe dit spel ontstaan is in de ellende van het Jappenkamp. Als je dit ziet dan denk je: er zit toch wel toekomst in het pionierswerk. De Muskietiers hebben hun aanvallers doorstoken. Hiep hoy!

Na de oorlog vond een deel van de groep elkaar in Nederland terug. Toen Lady Baden-Powell op bezoek kwam wachtten de Stormvogels haar op Schiphol op.

De kampjaren waren vormend voor het leven, nog tientallen jaren vonden er reünies plaats. Riek (Pop) van Leerdam heeft nog tot vlak voor haar overlijden de reünies van de overgebleven Stormvogels bijgewoond. In *De Schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde* uit 1948 staat een verslag van een kampvuur. De Indische Pionnen voeren hier hun opera *De Drie Muskietiers* op, die ze ook opvoerden in het Jappenkamp in Indië waar ze in het geheim hun pioniers-opkomsten hadden. Het zijn dezelfde pioniers – ze hebben elkaar in Holland teruggevonden. *‘Vast is de band die ons bindt’*

In Nederland trouwde Ank in januari 1969 met Hendrik Jan Scheffer. Ze gingen wonen in Den Haag en later in Oosterhesselen. Ank is overleden op 14 maart 2017 in Oosterhesselen.

Meer informatie

[Ze bracht vrolijkheid in het kamp – ACTW-66 Traktaat van Wassenaar. 50 euro eenmalig \(ning.com\)](#)

[Antoon Johannes Beversluis - Ancestry®](#)

[NRC Handelsblad » 23 apr 1974 - Art. 148 | Delpher](#)

[NRC Handelsblad » 24 apr 1989 - Art. 95 | Delpher](#)

[Ambarawa 8 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Kareës \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Batavia \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[overlijdensberichten johanna adriana anna scheffer-beversluis](#)

Zitlap Scoutingmuseum Rotterdam

Foto: Reünie Stormvogels Mei 1967

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche](#)

[Meisjesgilde, jrg 19, 1948, no 2, 1948 » 1948-02 - Pag. 10 | Delpher](#)

De Padvindster oktober 1946

[Tijmahij Japanseburgerkampen](#)

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 27 mei 1935 - Art. 99 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.